

V. Uftritt.

Herr Solo, Fraü Rumpel.

Fraü Rumpel.

Tüe-n-ich Se vielleicht störe, Herr Solo?...

Herr Solo.

O was denkt Se, Fraü Rumpel... nitt im G'ringste!... (fir sich) wenn se nur d'Ente thàte vertrete! (lüt) thàt Se sitze? (er git ere ne Stüehl).

Fraü Rumpel (setzt si).

Ich ha jetz in dem Professor abg'sàit... un 's hat g'wiss Mieih koste, Se derfe's glaüwe... awer hingege möcht ich Sie jetz o um e kleiner G'falle aspreche...

Herr Solo (fir sich).

Allons... ich müess mi gedulde! (lüt) Güet, Fraü Rumpel... was miesst das fir e G'falle si? (er sitzt).

Fraü Rumpel.

Ich möcht Se froge, eb Se nitt wotte bim Herr Hüewer um d'Hand vo sinere Nièce froge fir mi Suhn...

Herr Solo (springt uf).

Hein!... was hàn Se g'sàit!

Fraü Rumpel.

Ich begriff Ihre Verwunderung... awer ich will Ene d'ganze G'schichte verzähle...

Herr Solo (fir sich).

Ne schöne G'schichte... jà!...

Fraü Rumpel.

Die junge Lit hàn sich lehre kenne in Basel, wo sich mi Suhn die letschte Zit ufg'halte hat un wo die Jumpfre Lehrere isch... un jetz sin se uf hie ku mitnander, fir d'Hochzit ferig z'mache mit em Oncle... 's Rösle...

Herr Solo (fir sich).

's Rösle!... 's isch se!...

Fraü Rumpel.

Se heisst schint's Rösle... se hat in mim Suhn g'sàit, ass wenn se ne g'wisse Romance thàt spiele, wo-n-er gern hört, so soll er nur herzlich si Declaration ku mache, dr Oncle seig derno preveniert... .

Herr Solo (fir sich).

Un ich, wo g'meint ha, 's isch fir mich!...

Fraü Rumpel.

's wàr eigentlich an mir, fir geh z'froge, awer ich wàr embarrassiert, ich thàt's nitt ane bringe... un do ha-n-i an Sie denkt... Sie sin jo ne-n-alter respectawler Mann un kànn sich viel besser presentiere... Sie thien mir jo wohl dà kleine G'falle, nitt wahr?...

Herr Solo (fir sich).

Ah, ich bi ne-n-alter respectawler Mann!... so müess i's denn am End doch glaüwe... ich dummer Narr mit mine Illusione!... O Jugend, Jugend!... so isch's denn wahr, ass de verschwunde bisch, ohne-n-ass ich's nur g'achtet ha, un uf eimol kuinnt me mir ku sage, ass ich e-n-alter Mann bi!... (züer Fraü Rumpel) 's isch güet, ass Sie mich dra g'mahnt hat... sunscht hätt ich am End e Dummheit begange ('s Klavier spielt d'Romance wieder).

Fraü Rumpel.

Höre Se... se spielt wieder... se-n-isch schint's ungeduldig... ka-n-ich uf Sie zähle?

Herr Solo (nimmt si güeter Müeth wieder).

Ma foi... wil i jetz doch scho g'rischtet bi, sag i nitt nei... awer mit dr Cundition, ass Ihre Herr Suhn nitt Horn spielt, so lang as er do im Hüs blibt.